

Aktualności MSSF

W tym numerze:

- 2 Inwestorzy kontra dyrektorzy zarządzający: zmienia się definicja sukcesu w biznesie**
Wpływ na raportowanie
- 4 MSSF 15 a sektor ubezpieczeniowy**
Przegląd zagadnienia
- 7 MSSF 9 Instrumenty finansowe**
Pytania i odpowiedzi
- 10 Wiadomości z Cannon Street**
Konsultacje w sprawie planu prac
Ubezpieczenia oraz MSSF 9
MSSF 2 Płatności na bazie akcji
Założenia koncepcyjne
Inicjatywa dotycząca ujawniania informacji
- 12 Laboratorium leasingowe**
Jak wdrażać nowe wytyczne?
- 13 KIMSF: Zagadnienia odrzucone w skrócie**
MSR 19
- 19 Z przymrużeniem oka ...**

W sprawie dalszych informacji lub prenumeraty prosimy o kontakt na adres corporatereporting@uk.pwc.com lub zapraszamy do rejestracji na stronie internetowej.

Inwestorzy kontra dyrektorzy zarządzający: zmienia się definicja sukcesu w biznesie

Ostatnie światowe badanie PwC przeprowadzone wśród inwestorów zwraca uwagę na szereg obszarów, w których spółki mogłyby bardziej się postarać, zarówno w odniesieniu do kwestii wyceny, jak i informowania o swoich wynikach i generowanej przez nie wartości. Jennifer Sisson z zespołu ds. zaangażowania inwestorów analizuje, co spółki mogłyby zrobić w odpowiedzi na te wnioski.

W kwietniu 2016 r. opublikowaliśmy **wyniki globalnej ankiety** wśród inwestorów zatytułowane „*Nowa definicja sukcesu w biznesie w zmieniającym się świecie*”. Badanie porównuje opinie 438 profesjonalnych inwestorów z całego świata z odpowiedziami udzielonymi przez 1 409 dyrektorów zarządzających w badaniu przeprowadzonym wśród dyrektorów naczelnych. Wyniki pokazują, że profesjonalni inwestorzy i dyrektorzy zarządzający dostrzegają wiele ryzyk i barier wymagających zmian, przy czym głównymi obszarami budzącymi ich zaniepokojenie są niepewność geopolityczna, „przeregulowanie” rynku i postęp technologiczny.

Co oczywiste, dyrektorzy zarządzający i inwestorzy nie zawsze tak samo postrzegają świat. Odmienne poglądy w niektórych obszarach pokazują, gdzie dyrektorzy zarządzający powinni jeszcze raz rozważyć, w jaki sposób poprawić zaangażowanie akcjonariuszy oraz jak poprawić poziom informacji o ich celach strategicznych dla inwestorów i analityków.

Definicja sukcesu w biznesie ulega zmianie

Inwestorzy i dyrektorzy zarządzający byli zgodni co do tego, że sukces w biznesie w XXI wieku będzie określał się czymś więcej niż jedynie zyskiem finansowym. Jeżeli miara sukcesu będzie wykraczała poza sferę finansową, a wartość (i koszt) będzie obliczana biorąc pod uwagę społeczne, środowiskowe i gospodarcze oddziaływanie działalności spółki, wówczas firmy będą mogły ocenić wyniki swojego działania i zmierzyć sukces w sposób o wiele bardziej kompleksowy.

Jeden z inwestorów powiedział: *"Inwestujemy, aby otrzymać zwrot finansowy, ale ważny będzie też kontekst, w którym ten zwrot jest generowany oraz jego wpływ na trwałość realizowanych wyników. Możliwość zarobienia dolara dzisiaj niekoniecznie jest tak ważna, jak możliwość zarabiania dolarów w przyszłości"*.

Czy aby zaspokoić potrzeby informacyjne swoich inwestorów mierzysz wyniki działalności i wytwarzaną wartość oraz informujesz o nich w odniesieniu zarówno do twardych, jak i miękkich czynników sukcesu? Czy zespół sprawozdawczy z łatwością porusza się wśród wielu (czasem złożonych) standardów z całego świata, aby wypełnić szersze niefinansowe wymogi sprawozdawcze?

Inwestorzy chcą otrzymywać więcej mierzalnych informacji i potrzebują lepszej komunikacji

Szereg kluczowych spostrzeżeń z badania wskazuje na możliwości poprawy sprawozdawczości spółek w następujących obszarach:

Więcej szczegółów ilościowych

Inwestorzy i dyrektorzy zarządzający zgodzili się, że wiele obszarów sprawozdawczości, w tym strategia biznesowa, innowacje i wpływ na środowisko naturalne wymaga nie tylko lepszej komunikacji, ale i więcej informacji mierzalnych. Jeden z inwestorów powiedział nam: *„Strategia wymaga stworzenia bardziej konkretnej definicji i form sprawozdawczości. Potrzebuję jak najwięcej szczegółów: Jakie są kluczowe cele? Co robicie, by je osiągnąć”*.

Informacje niewymagane ustawowo

Inwestorzy i dyrektorzy zarządzający zgodzili się, że pomocne byłoby zawarcie w raportach więcej wskaźników oraz lepsza komunikacja w zakresie informacji niewymaganych ustawowo, takich jakich EBITDA. Co ciekawe, inwestorzy byli bardziej skoncentrowani na miernikach, a dyrektorzy mówili raczej, że mierniki te powinny być lepiej komunikowane. Spółki powinny skuteczniej informować o znaczeniu i wadze tych mierników, po to by inwestorzy odczuwali większy komfort w odniesieniu do przyjętej metody i sposobu ich kalkulacji.

Tradycyjne sprawozdanie finansowe

W miarę jak inwestorzy i dyrektorzy zarządzający zaczynają wykraczać poza tradycyjne miary sukcesu, ważnym jest, aby sprawozdania finansowe dotrzymywały kroku pozostawały użyteczne. Około jednej trzeciej dyrektorów zarządzających i inwestorów zgodziło się, że tradycyjne sprawozdania finansowe wymagają poprawy zarówno pod względem wyceny i kalkulacji mierników, jak i sposobów komunikacji.

Poprawa ta może być skutkiem szeregu zmian, na przykład, lepszej jakości dobrowolnych ujawnień, skupienia się w sprawozdaniach finansowych na istotnych problemach spółki, czy też ulepszonych sprawozdania zarządu.

Wyjaśnij jakie zmiany wprowadziłeś w odpowiedzi na zmieniające się potrzeby interesariuszy

Spółki mogłyby także dołożyć więcej starań, aby wyjaśnić interesariuszom zmiany, których dokonują, oraz finansowe skutki tych zmian. Spółki często prezentują informacje niefinansowe oddzielnie, nie łącząc ich z wynikami finansowymi, dlatego ważne jest lepsze powiązanie informacji, aby przedstawić sytuację w sposób bardziej zwarty i spójny.

Sprawozdawczość na temat ryzyka

Sprawozdawczość na temat ryzyka stanowiła kolejny obszar wymagający poprawy. W rzeczywistości, dyrektorzy jeszcze bardziej niż inwestorzy popierają lepszą ilościową sprawozdawczość na temat ryzyka. Inwestorzy częściej prosili o lepsze informowanie o ryzyku, co od dawna jest tematem naszych debat z inwestorami i analitykami na całym świecie. Chodzi im nie o ilościowy zakres sprawozdawczości na temat ryzyka, lecz o jej jakość. Chcą, by podawane informacje były bardziej miarodajne i znaczące.

Jeden z inwestorów powiedział: *„Często muszę mocno zagłębiać się w roczny raport, aby znaleźć cokolwiek choć trochę użytecznego na temat ryzyka”*. Podsumowanie istotnych ryzyk,

ich potencjalnego wpływu oraz podejmowanych działań adresujących dane ryzyko, powinno być łatwe do znalezienia w sprawozdaniu i o wiele jaśniejsze niż obecnie”.

Jakość nie ilość

Tym, co naprawdę cenią sobie inwestorzy, jest wyższa jakość, a nie tylko więcej informacji. Szukają informacji skupiających się na konkretnych problemach istotnych dla poszczególnych spółek.

Wzmocnienie zaangażowania pomiędzy inwestorami a spółkami ma kluczowe znaczenie

Nasze badanie pokazało, że inwestorzy wyraźnie uważają, że ci, którzy dostarczają kapitału, powinni mieć większy wpływ na strategię spółki niż ma to miejsce w praktyce zdaniem dyrektorów zarządzających. W związku z dalszym wzrostem aktywności akcjonariuszy na całym świecie jest to kluczowy obszar do rozważenia przez dyrektorów zarządzających i dyrektorów finansowych. W jaki sposób spółka utrzymuje kanały komunikacji, tak by inwestorzy mogli odgrywać rolę, którą powinni odgrywać pomagając w kształtowaniu strategii biznesowej? Czy masz odpowiednie relacje ze swoimi inwestorami?

Co dalej

Czy sprawozdawczość twojej spółki zapewnia inwestorom to, czego naprawdę chcą? Czy też jest już najwyższy czas, aby bliżej przyjrzeć się kwestii poprawy użyteczności zamieszczanych informacji? Więcej informacji o tym, czego naprawdę chcą inwestorzy, można uzyskać z: [2016 Global Investor Survey](#) oraz [Investor View](#) opublikowanych przez PwC.

MSSF 15 a sektor ubezpieczeniowy

Nowy standard MSSF 15 dotyczący przychodów wyraźnie wyklucza ze swojego zakresu przychody z umów ubezpieczeniowych. Tym niemniej, firmy ubezpieczeniowe mogą przekonać się, że ich umowy inne niż ubezpieczeniowe z klientami bądź elementy umów ubezpieczeniowych wchodzi w zakres MSSF 15. Sam King-Jayawardana z działu doradczych usług księgowych bada obszary, na które powinny zwrócić uwagę firmy ubezpieczeniowe.

W maju 2014 roku RMSR i RSRF (ang. FASB) wydały wspólnie nowy standard dotyczący przychodów. Standard zawiera pięć kroków decydujących o terminie i kwocie rozpoznania przychodów dla wszystkich umów z klientami:

1. Zidentyfikuj umowę z klientem;
2. Zidentyfikuj osobne obowiązki świadczenia (OŚ) w umowie;
3. Ustal łączną cenę transakcji;
4. Rozdziel łączną cenę transakcji pomiędzy wszystkie OŚ w umowie; oraz
5. Ujmij przychody, w przypadku gdy dany OŚ zostanie spełniony/wykonany.

MSSF 15 obowiązuje od 1 stycznia 2018 r.

Jakie zastosowanie ma zakres MSSF 15 do ubezpieczycieli i umów ubezpieczeniowych?

Nowy standard dotyczący przychodów jest standardem uniwersalnym, mających zastosowanie do wszystkich umów z klientami, o ile nie zostały z niego konkretnie wyłączone. Umowy ubezpieczeniowe i instrumenty finansowe wchodzące odpowiednio w zakres MSSF 4 *Umowy ubezpieczeniowe* oraz MSSF 9 *Instrumenty finansowe* nie wchodzą w zakres MSSF 15 *Przychody z umów z klientami*.

Tym niemniej, w ramach swojej działalności zakłady ubezpieczeniowe mogą świadczyć inne usługi, które wchodzą w zakres nowego standardu dotyczącego przychodów, na przykład, zarządzanie aktywami i zarządzanie roszczeniami.

Jakie zastosowanie ma MSSF 15 do nieubezpieczeniowych elementów umów ubezpieczeniowych?

Nowy standard dotyczący przychodów określa, że umowa z klientem może częściowo wchodzić w jego zakres, a częściowo w zakres innego standardu.

Jeżeli sytuacja ta ma miejsce w przypadku umowy ubezpieczeniowej, należy wziąć pod uwagę wytyczne zawarte w innych obowiązujących standardach, aby ustalić, czy całość, czy też część umowy mieści się w zakresie innego standardu. Wytyczne w nowym standardzie dotyczącym przychodów stosuje się wówczas do wszelkich pozostałych elementów umowy. Zakład ubezpieczeniowy będzie stosował wytyczne w sprawie rozdzielenia i/lub wyceny zawarte w nowym standardzie tylko wówczas, gdy ten drugi standard nie zawiera odpowiednich wytycznych. Inaczej mówiąc, w pierwszej kolejności stosuje się wszelkie wytyczne w sprawie podziału umowy zawarte w MSSF 4 *Umowy ubezpieczeniowe*, a w kolejnym kroku wytyczne zawarte w MSSF 15.

Przewidywane skutki „rozdzielenia” (ang. unbundling)

Ubezpieczyciele nie mają aktualnie obowiązku rozdzielania elementów nieubezpieczeniowych od umów ubezpieczeniowych, z wyjątkiem wbudowanych instrumentów pochodnych i elementów depozytowych w pewnych okolicznościach. Jako że MSSF 15 odwołuje się do zasad rozdzielania zawartych w innych standardach, o ile są dostępne, w związku z powyższym nie ma obecnie zmian w zasadach rozdzielania.

Wprawdzie przewiduje się, że Faza II nowego standardu ubezpieczeniowego zajmie się konkretnie rozdzielaniem nieubezpieczeniowych towarów i usług, nie spodziewamy się, aby zintegrowane bądź powiązane ze sobą elementy usługowe w ramach umowy ubezpieczeniowej zostały rozdzielone zgodnie z nowym standardem. Element jest powiązany, jeżeli można go wycenić niezależnie od pozostałych elementów umowy, lub jeżeli posiadacz polisy może z niego skorzystać bez udziału pozostałych elementów.

Kluczowy wniosek

Nie spodziewamy się, aby zintegrowane elementy umowy, takie jak rozpatrywanie szkód dotyczących nieruchomości, umowa powypadkowa lub usługi zarządzania aktywami w ramach umowy ubezpieczenia na życie, zostały oddzielone od swojej bazowej umowy ubezpieczeniowej. Ubezpieczyciele powinni jednak monitorować postępy prac nad nowym standardem ubezpieczeniowym.

Jakie są kluczowe zagadnienia dotyczące umów wchodzących w zakres nowego standardu dotyczącego przychodów?

Zidentyfikuj odrębne obowiązki świadczenia

Obowiązek świadczenia jest obietnicą zawartą w umowie z klientem dotyczącą przekazania klientowi odrębnych towarów/produktów lub świadczenia usługi. Świadczenie jest odrębne, jeżeli:

- (i) klient może skorzystać z tego świadczenia samodzielnie bądź też z innymi dostępnymi zasobami; oraz
- (ii) można je wyraźnie oddzielić od innych przyrzeczeń zawartych w umowie.

Odrębne obowiązki świadczenia mają fundamentalne znaczenie, ponieważ stanowią jednostki rozliczeniowe, do których alokuje się cenę transakcyjną a zaspokojenie tych oddzielnych obowiązków świadczenia decyduje o momencie ujęcia przychodów.

Jeżeli zakłady ubezpieczeniowe świadczą inne usługi w ramach zawartych umów, odrębnych od umów ubezpieczeniowych i umów o zarządzanie aktywami, wynagrodzenie z tytułu tych usług wchodzi w zakres standardu dotyczącego ujmowania przychodów i w związku z tym musi być przeanalizowane, czy zawarte w nim usługi są odrębnymi świadczeniami. Usługi takie obejmują obsługę szkód, zarządzanie szkodami złożonymi, zarządzanie ryzykiem, planowanie finansowe, przeglądy i wyceny majątku, analizy finansowe oraz zarządzanie BHP. Takie usługi można uznać za odrębne, ponieważ mogą być świadczone klientom jako oddzielna usługa, a nie tylko jako integralna część ubezpieczenia.

Jeżeli umowa z klientem zawiera więcej niż jeden obowiązek wykonania świadczenia, zakład ubezpieczeniowy ma obowiązek ustalić sposób alokacji wynagrodzenia i model ujmowania przychodów dla każdego wyodrębnionego obowiązku wykonania świadczenia.

Ujęcie zmiennej kwoty wynagrodzenia w cenie transakcyjnej

Obecnie zakłady ubezpieczeniowe ujmują przychody z umów innych niż ubezpieczeniowe w zależności od momentu przeniesienia ryzyka i korzyści lub etapu realizacji umowy. Zgodnie z MSSF 15 w momencie zawarcia umowy zakład ubezpieczeniowy będzie miał obowiązek ustalić cenę transakcyjną dla wszelkich innych umów niż ubezpieczeniowe (lub nieubezpieczeniowych elementów w ramach umowy ubezpieczeniowej), rozłożyć ją pomiędzy obowiązki wykonania świadczenia, a następnie ujmować przychody w miarę realizacji tych obowiązków.

Zakłady ubezpieczeniowe mogą mieć umowy zawierające elementy wynagrodzenia, które są zmienne lub zależne od rezultatu przyszłych zdarzeń. Takie wynagrodzenie nazywa się wynagrodzeniem zmiennym (ang. *variable consideration*) i MSSF 15 wymaga ujęcia go w cenie transakcyjnej, ale do wysokości kwoty, w stosunku do której jest wysoce prawdopodobne, że nie ulegnie ona istotnemu odwróceniu.

Zakłady ubezpieczeń na życie mogą otrzymywać wynagrodzenie za usługi zarządzania aktywami związane z umowami inwestycyjnymi. Wynagrodzenie to często stanowi stały procent aktywów netto funduszu i jest płatne codziennie lub co miesiąc oraz ujmowane w momencie ustalenia jego wysokości. Nie przewiduje się, aby sposób ujmowania tego wynagrodzenia zmienił się wraz z przyjęciem MSSF 15, ponieważ usługi zostały wykonane, a niepewność związana ze zmiennym wynagrodzeniem (to jest rozmiary zarządzanych funduszy) jest ustalona na koniec każdego

okresu sprawozdawczego. Tym niemniej, o ile umowy takie pozwalają na odzyskiwanie kwot lub jeżeli ubezpieczyciel ujmuje z góry wynagrodzenie, w przypadku którego niepewność nadal występuje na koniec okresu sprawozdawczego, konieczne będzie zwrócenie uwagi na to, czy ujęte kwoty podlegają ryzyku ich istotnego odwrócenia w przyszłych okresach.

Zakłady ubezpieczeniowe mogą świadczyć inne usługi o zmiennym wynagrodzeniu, takie jak wynagrodzenie za wyniki w przypadku usług zarządzania szkodami. Być może konieczna będzie zmiana sposobu ujmowania przychodów z tych usług, zależnie od obecnie przyjętej praktyki zakładu ubezpieczeniowego w porównaniu z nowym wymogiem ustalania, czy przychody mogą podlegać istotnemu odwróceniu.

Jak stwierdzono wyżej, jeżeli świadczenie takich usług stanowi nieodłączną część umowy ubezpieczeniowej, nie będą one wchodziły w zakres MSSF 15.

Co dalej?

Termin zamknięcia i publikacji nowego standardu ubezpieczeniowego jest wciąż ruchomy. Radzimy zakładom ubezpieczeniowym trzymanie ręki na pulsie i śledzenie bieżących zmian w publikacji PwC *Aktualności MSSF* lub kontakt ze swoim zespołem audytorów.

MSSF 9: Pytania i odpowiedzi

Szukasz odpowiedzi na pytanie dotyczące rachunkowości zabezpieczeń zgodnie z MSSF 9 *Instrumenty finansowe*? Akos Szabo z działu polityki pieniężnej (ang. *Corporate Treasury*) podsumowuje kluczowe zagadnienia dodane ostatnio do naszego zbioru pytań i odpowiedzi na temat MSSF 9.

MSSF 9 *Instrumenty finansowe* ma zastosowanie do okresów sprawozdawczych rozpoczynających się 1 stycznia 2018 r. lub później, pod warunkiem jego zatwierdzenia przez UE. W związku z tym, że odpowiedni okres porównawczy rozpoczyna się 1 stycznia 2017 r., czyli za niecałe 7 miesięcy, nie jest za wcześnie zacząć bardziej szczegółowo analizować skutki nowego standardu.

Spółki, które przyjęły standard wcześniej (nie będąc związane koniecznością czekania na zatwierdzenie przez UE), zmagają się z brakiem ustalonego praktycznego sposobu jego stosowania oraz brakiem całościowych interpretacji tego, jak powinno się albo jak w ogóle można wdrożyć te zasady w praktyce.

Istotne zmiany do rachunkowości zabezpieczeń z pewnością będą (i już są) jednym z kluczowych problemów związanych z przyjęciem standardu.

Pytania i odpowiedzi

Kontynuujemy opracowywanie wytycznych w sprawie praktycznego zastosowania MSSF 9 w formie serii pytań i odpowiedzi. Obecnie mamy 60 pytań i odpowiedzi pomocnych w praktycznym wdrażaniu standardu w następujących kategoriach:

- Zabezpieczenia przepływów pieniężnych
- Skuteczność zabezpieczeń

Instrumenty zabezpieczające
Pozycje zabezpieczane oraz
Dokumentacja zarządzania ryzykiem

Oto ogólny zarys tego, co można znaleźć pod każdym z tych tytułów:

Zabezpieczenia przepływów pieniężnych

W tej sekcji zajmujemy się głównie analizą ustalonej praktyki zgodnie z MSR 39 i udzieleniem odpowiedzi na to, jak stosuje się ona do MSSF 9. Korekta wartości początkowej składnika aktywów nie jest już opcją lecz jest obowiązkowa. Spółki nadal mogą zabezpieczać przyszłe połączenia przedsiębiorstw w walutach obcych, ale muszą zapewnić, aby było to zgodne z ich strategią zarządzania ryzykiem i przyszłą emisją instrumentów dłużnych.

Efektywność zabezpieczeń

Współczynnik zabezpieczenia (ang. *hedge ratio*) i dopasowanie portfela (ang. *rebalancing*) to dwa nowe terminy wprowadzone w standardzie. Sekcja dotycząca efektywności zabezpieczeń, zawiera wyjaśnienie, co oznaczają one w praktyce.

Sekcja ta przedstawia też sposoby ujmowania spreadów wielowalutowych na instrumentach bazowych oraz tym, w jaki sposób należy traktować wartość pieniądza w czasie przy zabezpieczaniu kursów wymiany spot – czyli dwoma istotnymi zmianami w zakresie zastosowania standardu.

Pytania i odpowiedzi w tej sekcji są też pomocne w interpretacji zgodnie z MSSF 9 pojęć znanych nam z rachunkowości zabezpieczeń według MSR 39 (takich jak ustalenie hipotetycznego instrumentu pochodnego oraz transakcje zabezpieczające w przypadku instrumentów pochodnych o wartości godziwej nierównej zero).

Instrumenty zabezpieczające

Zabezpieczenia w formie opcji były jednym z bardziej skomplikowanych i ewoluujących obszarów rachunkowości zabezpieczeń już w MSR 39. Dodatkowo, MSSF 9 zawiera odmienne podejście w odniesieniu do wartości w czasie opcji. Ta sekcja proponuje rozwiązania w zakresie:

- Zagadnień, które występowały w starym standardzie (takich jak sposób ujęcia kontraktów typu knock in knock out futures czy stosowanie trójstronnych opcji w rachunkowości zabezpieczeń); oraz
- Rozwiązań w kwestiach wynikłych w związku z zastosowaniem zasad wprowadzonych przez nowy standard (takich jak wyrównana wartość w czasie lub sposób ujęcia wartości w czasie i spready wielowalutowe na instrumentach bazowych).

Sekcja ta nie traktuje jednak wyłącznie o opcjach. Pojawiają się też zagadnienia dotyczące instrumentów wewnątrzgrupowych, instrumentów pochodnych na własnych instrumentach kapitałowych, niepochodnych instrumentów finansowych, kontraktów swap związanych z inflacją oraz zabezpieczania więcej niż jednego ryzyka.

Pozycje zabezpieczane

Jedną z nielicznych nowych zasad w tym obszarze jest zasada, że spółki mogą obecnie łączyć instrumenty pochodne z niepochodnymi i zawierać je w relacji zabezpieczającej jako część pozycji zabezpieczanej.

Kolejną ważną zmianą w tym obszarze jest możliwość wiarygodnego zabezpieczenia możliwych do zidentyfikowania elementów ryzyka (co było bardzo oczekiwane przez podmioty zabezpieczające ekspozycje towarowe). Trzy pytania są poświęcone interpretacji nowych zasad. Pozostałe pytania dotyczą sytuacji, które pojawiły się już podczas obowiązywania MSR 39.

Dokumentacja zarządzania ryzykiem

W sekcji tej omawiane są zmiany zasad ponownego wyznaczenia zabezpieczeń (nie ma możliwości dobrowolnego ponownego wyznaczenia) oraz większy nacisk na powiązanie strategii i celów zarządzania ryzykiem z wyznaczonym zabezpieczeniem.

Ostatnia aktualizacja

Najnowsze pytania i odpowiedzi zostały ostatnio dodane w kwietniu 2016 r. Poniżej przedstawiono wybrane z nich:

- Sposób ujmowania stałej kwoty cła lub opłat za dostawę przy wyznaczaniu zabezpieczenia;
- Przeniesienie uprawdopodobnionych przyszłych zobowiązań;
- Zabezpieczanie inwestycji netto przy pomocy pożyczek wewnątrzgrupowych;
- Czy wartość firmy można ująć w zabezpieczeniu inwestycji netto;
- Zabezpieczenia przepływów pieniężnych z tytułu przyszłych przepływów odsetkowych – wydanie w przyszłości instrumentów dłużnych o stałej lub zmiennej stopie procentowej;
- Zabezpieczenia przepływów pieniężnych z tytułu przyszłych przepływów odsetkowych – wydanie instrumentów dłużnych o stałej stopie procentowej po dacie wyznaczenia zabezpieczenia;
- Zmiana bazowej pozycji zabezpieczanej w relacji zabezpieczenia przepływów pieniężnych;
- Zabezpieczenie wartości godziwej instrumentu dłużnego powiązanego z inflacją przy pomocy bazowego kontraktu swap;
- Wykorzystanie bazowego kontraktu swap do zabezpieczenia przepływów pieniężnych w stosunku do więcej niż jednego ryzyka;
- Wykorzystanie bazowego kontraktu swap w zabezpieczeniu wartości godziwej;
- Czy strategia utworzenia górnego pułapu wysokości spreadu kwalifikuje się do rachunkowości zabezpieczeń;
- Zabezpieczenie przed ryzykiem walutowym związanym z wysoce prawdopodobną prognozowaną emisją instrumentów dłużnych w walucie obcej, przy pomocy terminowego kontraktu walutowego; oraz
- Opcje trójstronne – brak wystawionej opcji netto.

Co dalej?

Czy jesteście przygotowani na przejście na MSSF 9?

Jeżeli odpowiedź brzmi: „jeszcze nie do końca”, być może nasze Pytania i odpowiedzi (w pełnym dostępie do naszych treści) pomogą wam w pokonaniu niektórych praktycznych problemów z przejściem na nowy standard.

Wiadomości z Cannon Street

Konsultacje w sprawie planu prac

RMSR omówiła projekt strategii planu prac oraz projekt planu prac na lata 2017-2021. W skrócie, działalność Rady powinna obecnie przesunąć się z projektów na poziomie standardów w kierunku większego akcentu na:

- Wdrażanie standardów i wsparcie ich spójnego stosowania;
- Większą spójność pomiędzy poszczególnymi standardami a *Założeniami koncepcyjnymi*;
- Promowanie skutecznego przekazywania użytkownikom sprawozdań finansowych istotnych informacji finansowych przez sporządzających; oraz
- Realistyczny i możliwy do zrealizowania program badawczy.

Sekcja poświęcona pracom badawczym w toku powinna obejmować następujące tematy:

- Inicjatywa dotycząca ujawnienia informacji, w tym zasady ujawniania informacji;
- Część główna sprawozdania finansowego;
- Instrumenty finansowe o cechach kapitałowych;
- Wartość firmy i utrata wartości;
- Dynamiczne zarządzanie ryzykiem; oraz
- Połączenia jednostek znajdujących się pod wspólną kontrolą.

Projekty badawcze w przygotowaniu obejmują następujące tematy:

- Metoda praw własności;
- Działalność wydobywcza;
- Mechanizmy wyceny zanieczyszczeń;
- Rezerwy, zobowiązania warunkowe i aktywa warunkowe;
- Wynagrodzenie zmienne i warunkowe;
- Analizy początkowe dotyczące małych i średnich przedsiębiorstw (ang. *SMEs*), które są jednostkami zależnymi, świadczenia po okresie zatrudnienia zależne od zwrotu z aktywów i wysoka inflacja.

Rada postanowiła nie planować żadnych dalszych prac nad następującymi tematami:

- Świadczenia po okresie zatrudnienia;
- Podatek dochodowy;
- Przeliczanie pozycji wyrażonych w walucie obcej; oraz
- Wysoka inflacja.

Praca nad projektami dotyczącymi płatności opartych na akcjach i stóp dyskontowych zostanie prawdopodobnie zakończona przed końcem 2016 r.

Rada wstępnie postanowiła potwierdzić, że okres od zakończenia jednych konsultacji w sprawie planu prac do rozpoczęcia następnych powinien zostać przedłużony do trzech, a maksymalnie do pięciu lat.

Ubezpieczenia i MSSF 9

RMSR zgodziła się dać swoim pracownikom pozwolenie na rozpoczęcie procesu głosowania za proponowanymi zmianami do MSSF 4 *Umowy ubezpieczeniowe* („MSSF 4”), *Zastosowanie MSSF 9 Instrumenty finansowe* („MSSF 9”) *razem z MSSF 4*. Rada planuje publikację ostatecznych zmian do MSSF 4 we wrześniu 2016 r.

Rada podjęła szereg decyzji związanych z ponowną oceną prawa do tymczasowego zwolnienia ze stosowania MSSF 9.

W odniesieniu do tymczasowego zwolnienia Rada potwierdziła ustaloną datę jego wygaśnięcia, czyli 1 stycznia 2021 r., zaś w przypadku podejścia polegającego na usunięciu z rachunku zysków i strat przypadków niedopasowania księgowego (ang. *overlay approach*) Rada potwierdziła, że nie ma ono ustalonej daty wygaśnięcia.

Rada postanowiła pozwolić jednostkom stosującym MSSF po raz pierwszy na stosowanie zarówno tymczasowego zwolnienia, jak i usuwania niedopasowania księgowego. Rada postanowiła też pozwolić na zwolnienie ze stosowania spójnych zasad rachunkowości w odniesieniu do tymczasowego zwolnienia dla inwestorów i przejmowanych spółek w przypadku stosowania metody praw własności.

MSSF 2 *Płatności w formie akcji*

RMSR otrzymała aktualne informacje na temat opinii uzyskanych w sprawie badania dotyczącego problemów ze stosowaniem od listopada 2015 r. RMSR postanowiła nie przeprowadzać żadnych dalszych badań na ten temat ani nie publikować oficjalnych materiałów z badania ani materiałów do dyskusji podsumowujących prace badawcze przeprowadzone w ramach tego projektu. Pracownicy RMSR zastanowią się, w jaki sposób najlepiej uwidocznić i udostępnić przeprowadzone prace.

Założenia koncepcyjne

Rada postanowiła wstępnie zamieścić wyraźne stwierdzenie, że wierną prezentację stanowi przedstawienie treści ekonomicznej danego zjawiska, a nie tylko jego formy prawnej.

RMSR wstępnie postanowiła kontynuować stosowanie terminu „dbałość o powierzony majątek” (ang. *stewardship*) i wyjaśnić, co on oznacza i jak jest powiązany z „odpowiedzialnością” oraz wyjaśnić powiązanie pomiędzy celem sprawozdawczości finansowej a dbałością o powierzony majątek.

Rada potwierdziła też, że zmienione Założenia koncepcyjne powinny zawierać odniesienie do ostrożności, opisanej jako zachowanie rozwagi przy dokonywaniu subiektywnych osądów w warunkach niepewności. Dodatkowo, Rada poprosiła pracowników RMSR o dalszą analizę, czy i w jaki sposób Założenia koncepcyjne powinny uznawać, że można zdecydować się na asymetryczne ujmowanie zysków (aktywów) i strat (zobowiązań), jeżeli celem takiego wyboru ma być udzielenie istotnych informacji wiernie przedstawiających, to co powinny przedstawiać.

Inicjatywa ujawniania informacji

RMSR wstępnie postanowiła rozwinąć swoje propozycje dotyczące ujawniania ograniczeń wpływających na decyzje podmiotu o wykorzystaniu środków pieniężnych i ich ekwiwalentów – w ramach projektu zmian o wąskim zakresie.

Rada postanowiła nie realizować szerszego projektu dotyczącego płynności.

Laboratorium leasingowe

MSSF 16 rodzi szereg intrygujących pytań. Dlatego profesor Lee Singh rozpoczyna nowy eksperyment – tym razem ze swoim asystentem doktorem Holgerem Meurerem.

Hipoteza

MSSF 16 będzie miał ujemny wpływ na kluczowe mierniki wyników (KPI) leasingobiorcy.

Testy i analiza

Zgodnie z nowym standardem leasingobiorcy muszą ujmować składnik aktywów, jakim jest prawo do użytkowania, oraz odpowiednie zobowiązanie z tytułu leasingu dla prawie wszystkich umów leasingu. Skutkiem tego będzie oczywiście wzrost zadłużenia, a co za tym idzie wzrost wskaźnika zadłużenia w przypadku leasingobiorców, którzy zawarli znaczną ilość umów leasingowych klasyfikowanych jako leasing operacyjny zgodnie z MSR 17.

To tylko pierwsza część analizy. Profesor Lee Singh analizuje wszystkie istotne dane źródłowe i przygląda się bliżej innym miernikom KPI.

- W przypadku tych umów leasingowych, które obecnie muszą być wykazywane w bilansie, płatności leasingowe prezentuje się w **wyniku finansowym** jako koszty finansowe i amortyzację. Zysk przed odsetkami i opodatkowaniem (EBIT) oraz zysk przed odsetkami, opodatkowaniem i amortyzacją (EBITDA) wzrosną.
- Płatności leasingowe związane z umowami klasyfikowanymi wcześniej jako leasing operacyjny nie będą już wykazywane w całości w przepływach pieniężnych z działalności operacyjnej w rachunku przepływów pieniężnych. Część płatności leasingowych odzwierciedlająca spłatę części kapitałowej zobowiązania z tytułu leasingu będzie ujmowana w przepływach z działalności finansowej. Dlatego wzrosną przepływy pieniężne z działalności operacyjnej wielu leasingobiorców.

MSSF 16 zawiera też dwa ważne wyjątki dotyczące ujmowania. Leasing krótkoterminowy (leasing na okres 12 miesięcy lub mniej) i leasing składników majątku o niskiej wartości (5 000 USD) można nadal wykazywać podobnie, jak obecnie wykazywany jest leasing operacyjny, to znaczy, leasingobiorca nie musi ujmować składnika aktywów w postaci prawa do użytkowania ani zobowiązania z tytułu leasingu. Złagodzi to wpływ wprowadzenia MSSF 16 na wskaźnik zadłużenia.

Analitycy wykorzystywali dotąd ujawnienia na temat leasingu operacyjnego do oszacowania zobowiązań z tytułu leasingu danej jednostki. To oszacowane zobowiązanie z tytułu leasingu

będzie przybliżonym szacunkiem i prawdopodobnie będzie zawyżało wysokość faktycznego zobowiązania. Faktyczne zobowiązania z tytułu leasingu zgodnie z nowym standardem mogą być niższe, a w efekcie mogą nawet obniżyć wskaźnik zadłużenia – przynajmniej w porównaniu z wcześniejszymi przewidywaniami analityków.

Wniosek

Wprowadzenie MSSF 16 będzie miało wpływ na szereg mierników KPI leasingobiorcy. Jednak zmiany często następują dwukierunkowo. Chociaż w większości przypadków wskaźniki bilansowe pogorszą się, to wskaźniki KPI związane z rachunkiem wyników i rachunkiem przepływów pieniężnych mogą się poprawić.

Praktyczne zastosowanie

Leasingobiorcy muszą przeanalizować, jak MSSF 16 zmieni mierniki KPI i upewnić się, że inwestorzy i inni interesariusze zostaną odpowiednio poinformowani o zmianach – a co ważniejsze – o ich przyczynie. Skuteczne informowanie o skutkach tych zmian będzie więc kluczowym elementem procesu przyjmowania nowego standardu.

Aby dowiedzieć się więcej na temat analizy profesora dotyczącej skutków MSSF 16 *Leasing* dla leasingobiorców, zajrzyj do [In Depth](#).

KIMSF: Zagadnienia odrzucone w skrócie – MSR 19

Ernesto Mendez z grupy doradczych usług księgowych analizuje praktyczne skutki odrzucenia z planu prac Komitetu ds. Interpretacji (KI) zagadnień związanych z MSR 19.

Szukasz odpowiedzi? Może już została udzielona przez ekspertów.

Komitet ds. Interpretacji (KI) regularnie rozpatruje około 20 spraw na swoich okresowych zebraniach. Bardzo niewielki procent omawianych spraw skutkuje wydaniem interpretacji. Wiele zagadnień zostaje odrzuconych; niektóre skutkują wydaniem ulepszenia do standardu lub zmiany o wąskim zakresie. Sprawy nie przyjęte do planu prac KI kończą jako „odrzucenia IFRIC”, znane profesji księgowej jako „nie IFRIC” czyli „NIFRIC”. NIFRIC są numerowane (od 2002 r.) i zapisywane w „zielonej księdze” standardów publikowanej przez RMSR, chociaż technicznie nie mają swojego miejsca w autorytatywnej literaturze. Niniejsza seria prezentuje to, co powinniście wiedzieć o zagadnieniach, które zostały „odrzucione” przez KI. Omawiamy standardy kolejno, a w tym numerze dochodzimy do MSR 19.

MSR 19 zajmuje się wszelkimi świadczeniami pracowniczymi. Z biegiem lat KI odrzucił 22 problemy związane z MSR 19, co czyni go jednym z najintensywniej omawianych standardów. Skupimy się na stopach dyskontowych, jako że jest to jedno z najbardziej kontrowersyjnych zagadnień.

Stopa dyskonta

Syntetycznie skonstruowany odpowiednik wysokiej jakości obligacji korporacyjnych (ang. HQCB) (czerwiec 2005 r.)

KI został zapytany, czy zamiast stosowania stopy zwrotu z obligacji rządowych w krajach, gdzie nie ma głębokiego rynku HQCB, stopę dyskonta można ustalać w odniesieniu do syntetycznie skonstruowanego odpowiednika przy pomocy kontraktów walutowych swap i stóp zwrotu z obligacji korporacyjnych w innej walucie.

Zdaniem KI MSR 19 jasno stwierdza, że do ustalania stopy dyskonta nie można stosować syntetycznie skonstruowanego odpowiednika. KI zauważył też, że mówienie o „kraju” może być odczytane jako obejmujące obligacje HQCB, które są dostępne na regionalnym rynku, do którego jednostka ma dostęp, o ile waluta regionalnego rynku i kraju są takie same (na przykład, euro). Nie miałyby to zastosowania, gdyby waluta kraju różniła się od waluty regionalnego rynku.

HQCB (listopad 2013 r.)

KI otrzymał zapytanie, czy obligacje korporacyjne o ratingu niższym niż „AA” można uznawać za obligacje HQCB. Składający zapytanie napisał, że:

- a) MSR 19 nie uściśla, które obligacje korporacyjne kwalifikują się do kategorii HQCB;
- b) zgodnie z powszechnie stosowaną dotąd praktyką notowane na giełdzie obligacje korporacyjne zaliczane zazwyczaj do HQCB, jeżeli otrzymały jeden z dwóch najwyższych ratingów przyznawanych przez uznaną agencję ratingową (na przykład „AAA” i „AA”); oraz
- c) z powodu kryzysu finansowego spadła liczba obligacji korporacyjnych ocenianych jako „AAA” bądź „AA”.

W świetle powyższego KI stwierdził, że MSR 19 nie określa wyraźnie, jak ustalać rynkowe stopy zwrotu z obligacji HQCB, a w szczególności, jaki rating obligacji uprawnia do zaliczenia ich do obligacji wysokiej jakości. KI uważa, że stopa dyskonta powinna odpowiednio odzwierciedlać wartość pieniądza w czasie i szacowany termin wypłaty korzyści, ale nie ryzyko kredytowe danego podmiotu, ryzyko aktuarialne i inwestycyjne ani ryzyko, że zdarzenia w przyszłości mogą być inne od założeń aktuarialnych.

Ponadto KI stwierdził, że termin „wysokiej jakości” użyty w paragrafie 83 MSR 19 odzwierciedla bezwzględne pojęcie jakości kredytowej, a nie pojęcie jakości kredytowej charakterystycznej dla danej populacji obligacji korporacyjnych.

W związku z tym KI stwierdził, że pojęcie wysokiej jakości nie powinno ulegać zmianie z upływem czasu. W związku z tym spadek liczby obligacji HQCB nie powinien skutkować zmianą znaczenia pojęcia wysokiej jakości.

KI zwrócił też uwagę, że:

- a) należy ujawnić istotne założenia aktuarialne wykorzystane do ustalenia wartości bieżącej zobowiązań z tytułu określonych świadczeń;
- b) stopa dyskonta zazwyczaj stanowi istotne założenie aktuarialne; oraz
- c) jednostka ujawnia subiektywne osądy dokonane przez kierownictwo w procesie stosowania polityki rachunkowości jednostki (zazwyczaj określenie populacji obligacji HQCB wymaga zastosowania subiektywnego osądu).

Stopa dyskonta przed opodatkowaniem czy po opodatkowaniu (lipiec 2013 r.)

KI otrzymał zapytanie o wyjaśnienie, czy stopa dyskonta stosowana do wyliczania zobowiązania z tytułu określonych świadczeń powinna być stopą przed opodatkowaniem, czy po opodatkowaniu.

System podatkowy w jurysdykcji składającego zapytanie można podsumować następująco:

- (a) jednostka otrzymuje odliczenie od podatku w przypadku składek wpłacanych w ramach programu;
- (b) w programie płacony jest podatek od składek otrzymanych i od uzyskanego zysku z inwestycji;
- (c) program nie otrzymuje możliwości odliczenia podatkowego w stosunku do wypłaconych świadczeń.

KI zwrócił uwagę, że:

- (a) w wytycznych w sprawie wyceny zobowiązań z tytułu określonych świadczeń wymienione są tylko podatki od składek i świadczeń do zapłacenia;
- (b) ustalając zwrot z aktywów programu, jednostka odlicza koszty zarządzania programem oraz wszelkie kwoty podatku płatne przez sam program, poza podatkiem uwzględnionym w założeniach aktuarialnych wykorzystanych do wyceny zobowiązań z tytułu określonych świadczeń; oraz
- (c) wycena zobowiązania powinna być niezależna od wyceny aktywów programu faktycznie znajdujących się w programie. W związku z tym KI stwierdził, że stopa dyskonta do kalkulacji zobowiązań z tytułu określonych świadczeń powinna być stopą przed opodatkowaniem.

Zestawienie odrzuceń dotyczących MSR 19

Temat	Wniosek
Obliczanie stopy dyskonta (luty 2002 r.)	KI zastanawiał się nad problemem sposobu ustalania stopy dyskonta, kiedy nie ma głębokiego rynku obligacji HQCB, zaś terminy obligacji rządowych są o wiele krótsze niż obligacji związanych ze świadczeniami. Problem odrzucony, ponieważ MSR 19 podaje wystarczające wytyczne.
Niedzdykontowane nabyte świadczenia pracownicze (kwiecień 2002 r.)	KI zastanawiał się nad publikacją wytycznych w sprawie tego, czy nabyte świadczenia płatne po ustaniu stosunku pracy z pracownikiem mogą być ujmowane w kwocie niezdykontowanej. MSR 19 stwierdza, że wycena zobowiązania z tytułu nabytych świadczeń musi odzwierciedlać przewidywaną datę ustania stosunku pracy z pracownikiem oraz że zobowiązanie dykontuje się do wartości bieżącej.
Klasyfikacja planu ubezpieczeniowego (sierpień 2002 r.)	KI zastanawiał się nad tym, czy opublikować wytyczne związane z konkretnym planem ubezpieczeniowym utworzonym w Szwecji. MSR 19 mówi jasno, że plan, o którym była mowa, jest programem określonych świadczeń.
Syntetycznie skonstruowany odpowiednik obligacji HQCB (czerwiec 2005 r.)	Syntetycznie skonstruowany odpowiednik obligacji HQCB przed odniesieniem się do rynku obligacji w innym kraju nie może być stosowany do ustalania stopy dyskonta.

<p>Urlop udzielany z tytułu długiego stażu pracy (listopad 2005 r.)</p>	<p>KI stwierdził, że nie ma wątpliwości co do tego, że wyłączenie programów świadczeń pracowniczych z zakresu MSR 32 obejmuje wszystkie świadczenia pracownicze objęte zakresem MSR 19, obejmujące potencjalnie szeroki zakres formalnych i nieformalnych ustaleń z pracownikami.</p>
<p>Podatek od specjalnego wynagrodzenia (marzec 2007 r.)</p>	<p>KI został poproszony o przeanalizowanie, czy podatki związane z określonymi świadczeniami należy traktować jako część zobowiązania z tytułu określonych świadczeń. Na świecie może istnieć wiele różnych podatków od kosztów emerytalnych i jest to kwestią subiektywnego osądu, czy stanowią one podatek dochodowy (MSR 12), koszty świadczeń pracowniczych (MSR 19), czy inne koszty (MSR 37).</p>
<p>Ograniczenia świadczeń i ujemne koszty dotyczące pracy świadczonej w przeszłości (maj 2007 r.)</p>	<p>KI został zapytany, czy zmiany do programów ograniczające świadczenia należy wykazywać jako ograniczenie zakresu świadczeń, czy jako ujemne koszty dotyczące pracy świadczonej w przeszłości, KI stwierdził, że rozróżnienie pomiędzy ujemnymi kosztami a ograniczeniem świadczeń nie jest jednoznaczne, ale zdecydował zalecić RMSR zawarcie tego zagadnienia w swoim projekcie zmian do MSR 19 wprowadzonych w 2011 r., dlatego decyzja o ujęciu tego problemu w planie prac stała się nieistotna.</p>
<p>Świadczenia po okresie zatrudnienia – Alokacja świadczeń w przypadku programów określonych świadczeń (wrzesień 2007 r.)</p>	<p>MSR 19 wymaga, aby jednostki przypisywały świadczenia z tytułu programów określonych świadczeń do okresów świadczenia pracy zgodnie z formułą świadczeń, chyba że jej zastosowanie skutkowało by alokacją istotnie wyższego poziomu świadczeń na przyszłe lata. W takim przypadku jednostka alokuje świadczenia liniowo. KI już wcześniej zastanawiał się nad tym, czy jednostki powinny brać pod uwagę przewidywane podwyżki płac przy ustalaniu, czy formuła świadczenia odwołująca się do aktualnego wynagrodzenia nie przypisuje istotnie wyższego poziomu świadczeń do późniejszych lat. KI zdecydował usunąć to zagadnienie ze swojego planu prac, ponieważ Rada w tym czasie realizowała już projekt dotyczący niektórych programów określonych świadczeń. Rozwiązanie tego problemu nie znalazło się w zmianach z 2011 r. W uzasadnieniu wniosków do KIMSF D9 Programy świadczeń pracowniczych z przyrzeczoną zwrotem ze składek lub nominalnymi składkami KI stwierdził, że jednostki powinny brać pod uwagę przewidywane podwyżki płac przy ustalaniu, czy formuła świadczenia odwołująca się do aktualnego wynagrodzenia (np. uśredniony program na okres zatrudnienia) nie przypisuje istotnie wyższego poziomu świadczeń do późniejszych lat. Oznaczałoby to, że jeżeli podwyżki płac nie prowadzą do istotnie wyższych świadczeń w późniejszych latach, wówczas świadczenia alokuje się do okresów świadczenia pracy zgodnie z formułą świadczeń, ale jeżeli podwyżki płac są znaczące, wówczas należy dokonać alokacji liniowo.</p>
<p>Zmiany w programach spowodowane przez rząd (listopad 2007 r.)</p>	<p>Rachunkowość zmian spowodowanych przez rząd powinna być taka sama, jak w przypadku zmian wprowadzonych przez pracodawcę.</p>
<p>Sposób ujmowania składek pracowniczych (listopad 2007 r.)</p>	<p>KI otrzymał prośbę o wyjaśnienie, w jaki sposób należy wykazywać składki pracownicze ogólnie i jak wykazywać program emerytalny, w którym koszt wykonania świadczeń dzieli się pomiędzy pracowników i pracodawcę. Składki wpłacane przez pracowników do kosztu programu pomniejszają bieżące koszty świadczenia pracy dla jednostki. Składki pracownicze płatne w momencie wypłaty świadczeń powinny być uwzględniane przy ustalaniu zobowiązania z tytułu określonych świadczeń. Po drugie, jeżeli formalne</p>

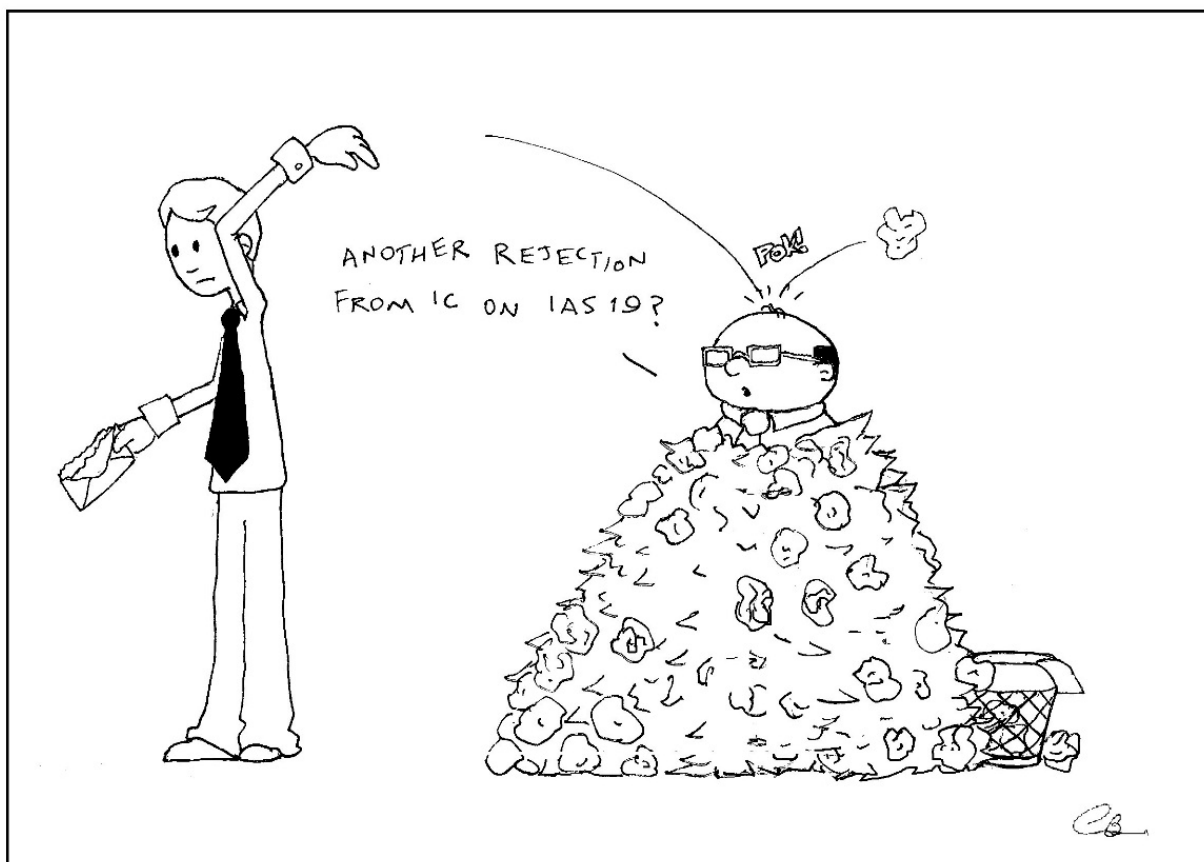
	warunki programu (lub zwyczajowe zobowiązanie) wymagają od jednostki zmiany świadczeń w przyszłych okresach, wycena zobowiązania odzwierciedla te zmiany.
Świadczenia z tytułu śmierci w okresie świadczenia pracy (styczeń 2008 r.)	KI otrzymał zapytanie o wytyczne w sprawie sposobu przydzielania płatności na rzecz pracowników, jeżeli ich śmierć nastąpi podczas okresu zatrudnienia (świadczenia z tytułu „śmierci w okresie świadczenia pracy”) do poszczególnych okresów świadczenia pracy. MSR 19 wymaga przyporządkowywania kosztu świadczeń do poszczególnych okresów zatrudnienia do dnia, „począwszy od którego dalsza praca wykonywana przez pracownika nie będzie prowadziła do powstania istotnej kwoty dodatkowych świadczeń w ramach programu, poza kwotą wynikającą ze wzrostu wynagrodzeń”.
Definicja aktywów programu (styczeń 2008 r.)	KI otrzymał prośbę o wytyczne w sprawie sposobu ujęcia inwestycji lub polis ubezpieczeniowych wystawionych przez jednostkę do programu emerytalnego obejmującego jej pracowników. Jeżeli polisa została wystawiona przez spółkę z grupy kapitałowej na rzecz funduszu świadczeń pracowniczych, wówczas sposób ujęcia będzie zależał od tego, czy polisa była „instrumentem finansowym, do którego tytułu własności nie można przenieść, wyemitowanym przez jednostkę”. Skoro polisa została wystawiona przez jednostkę powiązaną, nie mogła spełnić warunków definicji kwalifikującej się polisy ubezpieczeniowej.
Przyrzeczenia emerytalne na bazie wyników (styczeń 2008 r.)	Założenia aktuarialne stanowią najlepsze szacunki jednostki dotyczące zmiennych, które zadecydują o ostatecznym koszcie realizacji świadczeń po okresie zatrudnienia. Cele dotyczące wyników są zmiennymi, które będą miały wpływ na ostateczny koszt realizacji świadczeń po okresie zatrudnienia. Powinny zatem być uwzględnione przy ustalaniu wysokości świadczenia. Co więcej, jeżeli progi dotyczące wyników mają wpływ na świadczenia, należy dodatkowo wziąć pod uwagę ich wpływ na sposób przyporządkowania świadczeń do poszczególnych okresów.
Rozliczenia programu (maj 2008 r.)	Zdarzenia uwzględniane w założeniach aktuarialnych w związku z wyceną zobowiązania z tytułu określonych świadczeń nie są traktowane jako rozliczenia programu zgodnie z MSR 19.
Rachunkowość wymaganych ustawowo umów o udziale pracowników w zyskach (listopad 2010 r.)	KI otrzymał prośbę o wyjaśnienie ujęcia księgowego wymaganych ustawowo umów o udziale pracowników w zyskach, zgodnie z którymi jednostka musi przekazać pracownikom 10-procentowy udział w zysku, obliczony zgodnie z przepisami podatkowymi. Chociaż taka umowa o udziale pracowników w zyskach oblicza kwoty należne pracownikom zgodnie z przepisami podatkowymi, jednak spełnia ona warunki definicji świadczenia pracowniczego (MSR 19). W związku z tym jednostka nie powinna wykazywać aktywów ani zobowiązań związanych ze spodziewanym odwróceniem się różnic pomiędzy zyskiem podatkowym a księgowym w związku z takimi umowami o udziale pracowników w zysku.
Programy określonych składek z warunkami nabywania praw (lipiec 2011 r.)	Warunki nabywania praw nie mają wpływu na klasyfikację programu jako programu określonych składek, jeżeli pracodawca nie ma obowiązku wpłacania dodatkowych składek na pokrycie braków spowodowanych tymi warunkami nabycia praw. Dodatkowo, rachunkowość programów określonych składek zgodnie z MSR 19 skupia się na obowiązku pracodawcy wpłacania składek do oddzielnego podmiotu prowadzącego program. W związku z tym, każda składka na rzecz programu określonych składek

	powinna być ujmowana jako koszt lub też jako zobowiązanie (naliczony koszt) przez okres świadczenia pracy, który zobowiązuje pracodawcę do wpłacania tych składek na rzecz programu określonych składek. Ten okres świadczenia pracy różni się od okresu, który uprawnia pracownika do otrzymania korzyści z programu określonych składek. Zwroty ujmuje się jako aktywa i jako przychody w momencie, gdy pracodawca uzyskuje prawo do zwrotu.
Zastosowanie definicji świadczeń z tytułu rozwiązania stosunku pracy do programów „Altersteilzeit” (styczeń 2012 r.)	KI otrzymał prośbę o wytyczne w sprawie zastosowania MSR 19 do programów „Altersteilzeit” w Niemczech. Zgodnie z par. 162(a) MSR 19 (2011) fakt, że wypłata świadczeń jest całkowicie zależna od wykonania pracy przez pracownika przez dany okres, wskazuje na to, że świadczenia te przyznawane są w zamian za tę pracę. Nie spełniają one zatem warunków definicji świadczeń z tytułu rozwiązania stosunku pracy.
Rachunkowość przyrzeczonych świadczeń opartych na składkach: skutki zmian do MSR 19 z 2011 r. (wrzesień 2012 r.)	Zmiany do MSR 19 opublikowane w 2011 r. wyjaśniły sposób ujmowania udziału w ryzyku. RMSR nie miała zamiaru zajmować się w tych zmianach elementami dotyczącymi przyrzeczeń opartych na składkach. W związku z tym zmiany z 2011 r. nie powinny powodować zmian w sposobie ujmowania przyrzeczonych świadczeń opartych na składkach, chyba że obejmują one także elementy umów o udziale w ryzyku pomiędzy pracownikami a pracodawcami.
Założenia aktuarialne: stopa dyskonta (listopad 2013 r.)	KI otrzymał zapytanie, czy obligacje korporacyjne o ratingu niższym niż „AA” można uznać za obligacje HQCB. „Wysoka jakość” odzwierciedla pojęcie bezwzględnej jakości kredytowej, a nie pojęcie jakości kredytowej względnej dla danej populacji obligacji korporacyjnych.
Stopa dyskonta przed opodatkowaniem czy po opodatkowaniu (lipiec 2013 r.)	Stopa dyskonta stosowana do wyliczania zobowiązania z tytułu określonych świadczeń powinna być stopą dyskonta przed opodatkowaniem i dlatego KI zdecydował nie dodawać tego punktu do swojego planu prac.
Programy świadczeń pracowniczych z gwarantowanym zwrotem ze składek (maj 2014 r.)	Opracowanie wymogów księgowych dla tych programów dałoby lepsze efekty, gdyby znalazło się w planie prac RMSR.
Kontrakty swap na ryzyko długowieczności w ramach programów określonych świadczeń (marzec 2015 r.)	KI otrzymała prośbę o przeanalizowanie, czy kontrakty swap na ryzyko długowieczności zawierane w ramach programów określonych świadczeń powinny być wyceniane jako aktywa programów według wartości godziwej, czy na innej podstawie jako „kwalifikujące się polisy ubezpieczeniowe”. Najczęstszą praktyką jest wykazywanie takich kontraktów jako oddzielnego instrumentu i ich wycena według wartości godziwej jako aktywów programu.

Z przymrużeniem oka ...

Aby uzyskać dalszą pomoc w kwestiach technicznych związanych z MSSF prosimy o kontakt:

Połączenia jednostek gospodarczych i przyjęcie MSSF

mary.dolson@uk.pwc.com: Tel.: + 44 (0) 207 804 2930

ruth.e.preedy@uk.pwc.com: Tel.: +44 (0) 207 213 2123

Instrumenty finansowe i usługi finansowe

Sandra.j.thompson@uk.pwc.com: Tel: + 44 (0) 207 212 5697

gabriela.d.martinez@uk.pwc.com: Tel: + 44 (0) 207 804 4464

Zobowiązania, ujmowanie przychodów i inne zagadnienia

tony.m.debell@uk.pwc.com: Tel: +44 (0) 207 213 5336

richard.davis@uk.pwc.com: Tel: +44 (0) 207 212 3238

Wydawca „Aktualności MSSF”

Anna Schweizer

anna.k.schweizer@uk.pwc.com: Tel: +44 (0) 207 804 3129

Niniejszy artykuł został opracowany w celach informacyjnych i stanowi jedynie ogólne wytyczne. Nie uwzględnia on celów, sytuacji finansowej ani potrzeb konkretnego czytelnika i nikt nie powinien działać na podstawie informacji zawartych w artykule przed uzyskaniem niezależnej porady profesjonalisty. Nie udziela się żadnego oświadczenia ani gwarancji (wraźnej lub dorozumianej) co do dokładności lub kompletności informacji zawartych w artykule i – w zakresie dozwolonym prawem – PricewaterhouseCoopers LLP, jego członkowie, pracownicy i przedstawiciele nie biorą na siebie żadnych zobowiązań prawnych lub finansowych ani obowiązku staranności w odniesieniu do działań lub zaniechań Państwa lub dowolnej innej osoby na podstawie informacji zawartych w niniejszym artykule oraz wszelkich decyzji podejmowanych na jego podstawie.

© 2016 PricewaterhouseCoopers. Wszelkie prawa zastrzeżone. Nazwa „PricewaterhouseCoopers” odnosi się do sieci firm członkowskich PricewaterhouseCoopers International Limited, z których każda stanowi oddzielny i niezależny podmiot prawny.